ఇదీ ఈ తరం కథ

నాగభైరవ ఆంజనేయులు

ఎక్కుపెట్టి వదిలిన బాణంలా ముందుకు దూసుక పోతున్న ఆర్టీసీ బస్సు స్టేజీకి పది గజాలు ముందుకుపోయి క్రుమని శబ్దం చేసుకుంటూ రోడ్డు పక్కకి చేరి ఆగింది. రెండు గంటలనుండి స్టేజీలో నిలబడి బస్సు కోసం పడిగాపులు కాస్తున్న జనం పిచ్చి కుక్కల్లా పరుగిడుతూ వెళ్లి బెల్లంమీద ముసిరిన ఈగల్లా బస్సు డోరు దగ్గర మూగారు ఆ మూగిన జనాన్ని మాటలతో దులిపేసి, చేతులతో విదిలించి క్రిందకు దిగి రఫీమని డోరు మూసి బస్సు వెనక్కి చేరాడు కండక్టరు. కుడి అరచేతిని అర్ధ చంద్రాకారంలో నుదిటిమీద పెట్టుకొని స్టేజీవైపు పరీక్షగా చూసి అటువైపు నడిచాడు

స్టేజీలో నిలబడివున్న డాక్టర్ జగన్నాధం కండక్టరు తనవైపు రావటం గమనించి మెదడుకు పని కల్పించాడు. అయితే మెదడు మొండికేయటంతో చిరునవ్వుతో వస్తున్న కండక్టరుకు మందహాసంతో సమాధానం చెప్పాడు

"నేను గుర్తున్నానా!" వస్తూనే అడిగాడు కండక్టరు

"ఆ... ఆ .." జ్ఞాపకం రాకపోయినా నసిగాడు డాక్టరు. తనెవరో డాక్టరుకు గుర్తుకురాలేదని పసిగట్టిన కండక్టరు "నేను రంగయ్యగారబ్బాయిని మనం వీధి బడిలో కలసి చదువుకున్నాం" అని పరిచయం చేసుకున్నాడు

అయినా కండక్టరెవరో డాక్టరుకు గుర్తుకు రావటంలేదు. "నీ పేరు గుర్తుకు రావటంలేదు..." మనిషి మాత్రం గుర్తున్నట్లు పేరు మాత్రమే మరచి పోయినట్లు నటిస్తూ ప్రశ్నించాడు డాక్టరు

"చలపతి మీరు బస్సుకేనా ప్రయాణం"

"ఆ అవును. రెండు గంటల నుండి యిక్కడ నిలబడి వున్నా వచ్చిన బస్సులన్నీ ఆగకుండానే వెళ్ళిపోయాయి."

"రండి ... వెళదాం మా బస్సులో" బస్సువైపు చూస్తూ పిలిచాడు కండక్టరు చలపతి

"బాగా రష్‌గా వున్నట్లుంది" వెళ్ళాలని వున్నా మాటవరసకలా అన్నాడు డాక్టరు.

"ఫర్వాలేదు"

ఇద్దరూ బస్సు దగ్గరకు నడిచారు. కండక్టరు చలపతి అక్కడ బస్సెక్కిన వారందరినీ 'ఖాళీ లేదు' అంటూ క్రిందకు దింపి డాక్టరు జగన్నాధాన్ని తన సీటులో కూర్చోబెట్టి, పక్క సీట్లో కూర్చున్నతన్ని లేపి అక్కడ తను కూర్చొని రైటు చెప్పాడు. బస్సు ముందుకు పరుగెత్తింది

చింపి యిచ్చిన టిక్కట్టుకు డాక్టరు జగన్నాధం డబ్బులు యివ్వబోతే వద్దని వారించాడు కండక్టరు చలపతి బలవంతం చేస్తే కాదంటూ నిరాకరించాడు ఎంత ప్రయత్నించినా చలపతి గురించి కొస్తయినా గుర్తుకు రాలేదు డాక్టర్ జగన్నాధానికి

పొడుంకాయ మాష్టారు గురించి, మునసబుగారి పొట్లు పొదుల్ని పాడుచేసిన సంగతి

గుర్తుచేశాడు చలపతి. [illegible] తప్పోచ్చిన పేలకపంతులుచేత జగన్నాథం తిన్న దెబ్బలు కూడా చలపతి గుర్తుచేశాడు జగన్నాథానికి ముళ్లమీద కూర్చున్నట్లుంది కండక్టరు తన స్నేహితుడని— తనకు తెలిసినవారికి తెలిస్తే ఎంత చిన్నతనం! వెనక్కి తిరిగి చూశాడు డాక్టరు ఆ బస్సులో తనకు తెలిసిన వారెవరూ లేకపోవటంతో తేలిగ్గా గాలి పీల్చు కున్నాడు

"మీరు ఈ వూర్లో వున్నట్లు మొన్నీ మధ్యే తెలిసింది రావటానికి కుదిరిందిగాదు. లక్కీగా ఈరోజు కలుసుకోగలిగాం" కండక్టరు చలపతి తన సంతోషాన్ని స్వరంలోనూ, ముఖంలోనూ వ్యక్తం చేస్తున్నాడు ఇష్టం లేకపోయినా డాక్టరు తనూ సంతోషిస్తున్నట్లు చెప్పక తప్పలేదు

చలపతి, డాక్టరు సంతానాన్ని గురించి అడిగి తెలుసుకున్నాడు డాక్టరు తన ఉద్యోగం గురించి చెబుతున్నప్పుడు తన్మయత్వంతో విన్నాడు చలపతి తన స్నేహితుడు డాక్టరయినందుకు తనెంత గర్వపడుతున్నాడో గర్వంగా చెప్పాడు కండక్టరు చలపతి

సభ్యత కోసం డాక్టర్ జగన్నాథం చలపతి సంసారాన్ని గురించి, వుద్యోగాన్ని గురించి అడిగాడే గాని—సమాధానాల్ని వినలేదు.

అదేదో స్టేజీలో బస్సాగింది కండక్టరు లేచి వెనక్కి తిరిగి "ఎవరైన కాఫీ తాగేవాళ్ళు దిగండి" అని కేకేసి "రండి కాఫీ తాగుదాం" అని డాక్టరును ఆహ్వానించాడు

"అబ్బే ఇప్పుడెందుకు?" డాక్టరు సన్నగా అన్నాడు

కండక్టరు బలవంతం చేయటంతో డాక్టరు బస్సుదిగి హోటల్లోకి నడిచాడు. వద్దని డాక్టరు వారిస్తున్నా స్వీటుకు, హాటుకు ఆర్డరిచ్చాడు చలపతి "వీడెవడో అఖండుడిలా వున్నాడు అరవై పైసల టిక్కట్టిచ్చి ఐదారు రూపాయల హోటలు బిల్లును అంటగట్టేలా వున్నాడు" మనసులో తిట్టుకున్నాడు డాక్టర్ జగన్నాథం

కాఫీ అయ్యాక కండక్టరు చలపతే బిల్లు అందుకొని చెల్లించాడు తిరిగి బస్సులోకి వచ్చారు బస్సు బయలుదేరింది "మా ఆవిడకు ఈ మధ్య ఆరోగ్యం అంత బావుండటం లేదు. ఎన్నోచోట్ల చూపించాను ఏవేవో మందులు వాడాం గాని- అంతగా ప్రయోజనం కనబడలేదు ఒకసారి మీ దగ్గరకు తీసుక వద్దామనుకుంటున్నాం" కండక్టరు డాక్టరుతో చెప్పాడు

"ఓ దానిదేం వుంది ఒకసారి తీసుక రండి"

బస్సు బస్తీకి చేరింది చలపతితో చెప్పి డాక్టర్ జగన్నాథం బస్సుదిగి వెళ్లిపోయాడు. అవుట్‌డోర్ షూటింగుకు వచ్చిన తన మిత్రుడు హీరో సూరిబాబును కలుసుకునేందుకు.

* * *

అది హోటల్ అభిలాషలో. ఆరో నంబరు గది డాక్టర్ జగన్నాథం తనతో తెచ్చిన అట్టపెట్టెను రిక్షావాడితో గదిలో పెట్టించాడు.

"ఇవి టానిక్స్ కాప్సుల్స్. అవసరానికి పనికొస్తాయని తెచ్చాను ఏవి దేనికి పనికి వస్తాయో వాటిమీద వ్రాశాను కూడా" డాక్టరు చెప్పాడు

"అబ్బే.. ఎందుకండీ మీకు శ్రమ" సన్నగా నవ్వుతూ అన్నాడు హీరో సూరిబాబు.

"దీనిలో శ్రమేముంది" సూరిబాబు చూపించిన కుర్చీలో కూర్చుంటూ అన్నాడు డాక్టర్.

హీరో సూరిబాబు అవుట్ డోర్ షూటింగుకు వచ్చి మూడు రోజులయింది సూరిబాబు వచ్చిన రోజే జగన్నాథం అతన్ని కలుసుకున్నాడు జగన్నాథం సూరిబాబు దగ్గరకు రావటం యిది రెండవసారి

ఇద్దరూ మాట్లాడుకునే సమయంలో డైరెక్టర్ విశ్వం వచ్చాడు. డాక్టర్ జగన్నాథం ఆరోజు పొద్దున్నుండి [illegible] తెచ్చిన నాలుగొందలు కరిగించి రెండు యింపోర్టెడ్ విస్కీ బాటిల్స్ తెప్పించాడు.

కబుర్లు చెప్పుకుంటూ రెండు సీసాలను కానిచ్చారు ముగ్గురూ కలసి. పార్టీ పూర్తయ్యాక ఇద్దరితో వెళ్లొస్తానని చెప్పాడు డాక్టర్ జగన్నాథం. 'ఎప్పుడయినా వీలు చేసుకొని మద్రాస్ రండి'—విశ్వం, సూరిబాబు చెప్పారు. 'అలాగే'నంటూ గదినుండి బయటకు నడిచాడు డాక్టరు జగన్నాథం.

ఐదు నిముషాలు మౌనంగా గడిచిపోయాయి. డైరెక్టర్ విశ్వం సూరిబాబును అడిగాడు "ఎవరండీ ఈ పార్టీ ఫ్రెండు" అని.

సూరిబాబు పకపకా నవ్వాడు. నవ్వి అన్నాడు "చదువుకునే రోజుల్లో కాలేజీలో క్లాస్‌మేటట. మొన్న వచ్చి పరిచయం చేసుకున్నాడు. పిచ్చిమాలోకంలా వున్నాడు. అవిగో... ఏవో మెడిసన్స్ తెచ్చిపడేశాడు. ఏం లేదులే. ఫీల్డులో పేరున్న నన్ను పూసుక తిరగాలని ఆయన ఉబలాటంలా వుంది. ఏమయితేనేం వెతుక్కుంటూ వచ్చి ఈ రోజు పార్టీకి మనం వెతుక్కోకుండా చేశాడు. పిచ్చిమారాజు"

డైరెక్టర్ విశ్వంకూడా హీరో నవ్వుతో శృతి కలిపాడు.

* * *

రెండు వారాల తర్వాత —

కండక్టరు చలపతి తన భార్యతో డాక్టరు జగన్నాథం పని చేస్తున్న గవర్నమెంటు

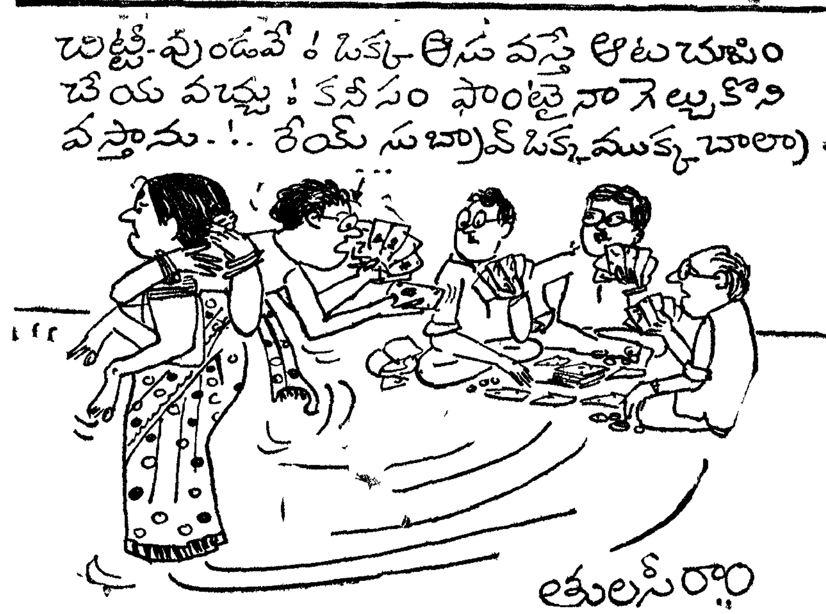

స్వాతి

సచిత్ర మాసపత్రిక గవర్నరుపేట విజయవాడ- 520002

ఉప్పు కప్పురంబు నొక్క పోలికనుండు
చూడ చూడ రుచుల జాడవేరు
పురుషులందు పుణ్యపురుషులు వేరయా
విశ్వదాభిరామ వినురవేమ!

అలాగే పత్రికలు అన్నీ ఇప్పుడు ఒకేలా కనిపించినా
వాటిలో ఉత్తమాభిరుచిగల మంచిపత్రికలు వేరు
తెలుగు పత్రికా ప్రపంచంలో
అగ్రశ్రేణి శీర్షికగా నిలబడగల
'వేమన్న వేదం'
అనన్య సామాన్య ప్రతిభగల
శ్రీ 'ఆరుద్ర' వ్యాఖ్యానంతో
బాపు బొమ్మలతో
'స్వాతి' మీయింటిని అలంకరిస్తుంది.
ప్రతి పాఠకుడిని అలరింపజేస్తుంది.
ఇంతేగాక

● ఒక సరికొత్త సంపూర్ణనవల ● యద్దనపూడి సులోచనారాణి సీరియల్ ● భిన్నరుచులకు ప్రతీకలైన కథలు ● స్వాతికే ప్రత్యేకం - బాపు, జయదేవ్‌గార్ల కార్టూన్లు ● కదిలించే కదిలే బొమ్మల కబుర్లు వుంటాయి.

అందుకే- స్వాతి సచిత్ర మాసపత్రిక
మీ అభిరుచులకు ప్రతీక

ఇది ఈతరం కథ

ఆస్పత్రి (పి హెచ్ సి) కి వచ్చాడు వరండాలో వేసున్న బల్లమీద కూర్చుంటూ పేరు చెప్పి తను వచ్చినట్లు డాక్టరుతో చెప్పమని కాంపౌండరుతో చెప్పాడు. గంట గడిచింది. డాక్టరు [illegible] కోసం చలపతి ఎదురు చూస్తూ కూర్చున్నాడు ఎంతకీ డాక్టరు లోపలికి రమ్మని కబురు చేయక పోవటంతో కాంపౌండరుకు జ్ఞాపకం చేశాడు చలపతి మరోసారి. లోపలికివెళ్లి తిరిగొచ్చిన కాంపౌండరు "మిమ్మల్ని డాక్టరుగారు రమ్మంటున్నారు" అని చెప్పి బయటకు వెళ్ళిపోయాడు భార్యను తీసుకొని చలపతి డాక్టరు గదిలోకి వెళ్ళాడు

చలపతి భార్యను ఏవో కొన్ని ప్రశ్నలడిగి రెండు నిమిషాలు పరీక్షచేసి 'ఎనీమియా పెద్ద జబ్బేమీలేదు' అని చెప్పాడు డాక్టరు జగన్నాధం, చలపతితో.

డాక్టర్ జగన్నాధం— అంతకు ముందు వచ్చిన మెడికల్ రెప్రజెంటేటివ్ చిరునవ్వుతో బల్లమీద పెట్టిన ". . ....." టానిక్ సీసాలవైపు ఒక్క క్షణం చూసి "అవి ఈ కండక్టరుకు యిచ్చినందువల్ల ఏం ప్రయోజనం వుండదు" అని అనుకొని కలం తీసుకొని ప్రిస్క్రిప్షన్ వ్రాసి చలపతికిస్తూ "ఈ మందులు వాడండి సరిపోతుంది" అన్నాడు ముక్తసరిగా

"మీ ఇల్లెక్కడ " అడిగాడు చలపతి

"ఇక్కడకు చాలాదూరం వెళ్లచ్చు గాని మా ఆవిడ పుట్టింటికి వెళ్లింది" అన్నాడు డాక్టర్ గబగబా, యింటికి వస్తానంటాడేమో నన్న భయంతో.

"వదిన్ను చూద్దామనుకున్నా. నెయ్యి తెచ్చాను. ఇంటికి పంపండి" అంటూ చేతిలోని టిఫిన్‌ను చూపించాడు చలపతి.

కాంపౌండరును పిలిచి నేతి టిఫిను యింటికి పంపాడు డాక్టర్ జగన్నాధం. ఖాళీ టిఫన్ తెచ్చి చలపతి కిచ్చాడు కాంపౌండరు.

"వెళ్లొస్తామండి" నమస్కరించి చలపతి, అతని భార్య డాక్టరు జగన్నాధంతో చెప్పారు.

"మందులు అయిపోయాక మళ్లీ తీసుకరండి" చిరునవ్వుతో చెప్పాడు డాక్టరు జగన్నాధం.

చలపతి వెళ్లిపోయాక కో — డాక్టర్ చంద్రం జగన్నాధాన్ని అడిగాడు "ఎవరా శాల్తీ" అని

ధర్మపథం

ఆలయ నిర్మాణ పద్ధతి

మన దేశంలోని ఆలయాలను పరిశీలిస్తే, ఆ యా పద్ధతులు ఎందుకు ఏర్పడినదీ అర్ధమవుతుంది.

ప్రాచీన కాలంలో దేవాలయాలన్నీ శిలలతోనే నిర్మింపబడేవి శిలా నిర్మితాలయినవి మాత్రమే ఎన్నో శతాబ్దాలు శిథిలం గాకుండా ఉంటాయి ప్రాచీనకాలపు దేవాలయాలు మాత్రం ఇప్పుడు కానవస్తున్నవి ఇతర భవనాలు కానరావడం లేదు

ఆలయాలు గ్రామం మధ్యనూ కాకుండా చివరనే ఉంటాయి. పట్టణాల్లోను అంతే ప్రశాంతమైన వాతావరణం ఉండడంకోసమే అలా నిర్మింపబడి ఉంటాయని గ్రహించవచ్చును. తర్వాతి కాలంలో క్రమంగా దేవాలయం చుట్టూ ఇళ్లు లేవడం ప్రారంభమయింది ఇప్పుడు కొన్ని దేవాలయాలు అంగళ్లుగా కూడా మారిపోవడం చాలా విచారకరం.

దేవాలయం పరమ పవిత్రమైన స్థలం. అందులో ప్రవేశించేవారి మనస్సు నిర్మలంగా ఉండడమే కాకుండా శరీరంకూడా పరిశుద్ధంగా ఉండాలి కాబట్టి దానిదగ్గర స్నానానికి తగిన సౌకర్యం ఉండాలి దీనిని గ్రహించియే మన వారు నదీతీరంలోగాని, పెద్ద పెద్ద జలాశయాల తీరంపైగాని దేవాలయాలను నిర్మించేవారు. జలాశయాలు లేనిచోట్ల దేవాలయం చేరువనే చెరువులు త్రవ్వించేవారు. రామేశ్వరం మొదలైన కొన్నిచోట్ల సముద్ర తీరాన దేవాలయాలున్నవి సముద్ర స్నానానంతరం శుద్ధజల స్నానానికి అనువుగా అట్టి స్థలాలలో కూపములు ఏర్పరుపబడి ఉన్నవి.

ఇవి సామాన్యంగా తూర్పు ముఖంగానే నిర్మింపబడుతూ ఉంటాయి మనం ఏ కార్యం ప్రారంభించినా తూర్పుముఖంగా కూర్చుని ప్రారంభించడం సాంప్రదాయం ప్రత్యక్ష దైవమైన సూర్యుణ్ణి గౌరవించడం కూడా ఇందులో ఇమిడి ఉన్నది

'యాని కాని చ పాపాని జన్మాంతరకృతాని చ, తాని తాని ప్రణశ్యంతి ప్రదక్షిణ పదే పదే' అని ప్రదక్షిణం పాపాలను నశింపజేస్తుంది.

శ్రీజగన్నాథం మున్నగు కొన్నిచోట్ల తప్ప మూలవిగ్రహాలకు ప్రదక్షిణం చెయ్యడం కాదు అందువల్ల గర్భగుడికి ప్రదక్షిణం చెయ్యడానికి అనుకూలంగా నిర్మాణం జరుగుతూ ఉండేది.

దేవాలయ ద్వారానికి కుడివైపున-ఎడమవైపున - అంటే ఉత్తర, దక్షిణ దిక్కులుగా వరుసగా ఇండ్లు ఉండడం ఒక నియమం వీధికి ఎదురుగా దేవాలయం నిర్మింపబడేదన్న మాట అంతేకాని ఇళ్లతో కలిపి, ఇళ్ల వరసలో దేవాలయం నిర్మింపబడేది కాదు. ఈ కాలంలో ఇష్టంవచ్చినట్లు ఇళ్లతోకలిపే దేవాలయాలు కానవస్తున్నవి తూర్పుముఖంగా లేని దేవాలయాలు కూడా చాల కానవస్తున్నవి ఇవి పూర్వ సంప్రదాయానికి విరుద్ధంగా ఉంటున్నవి పూర్వం దేవాలయాన్ననుసరించే వీధులు ఏర్పడేవి ఆ పద్ధతి దేవాలయాలపై ప్రజలకు ఉండే గౌరవాన్ని సూచిస్తున్నవి

పాతకాలపు నిర్మాణ పద్ధతులివి ఇప్పుడు వేలకొలదీ నిర్మించబడే దేవాలయాల్లో ప్రాచీనపద్ధతి ననుసరించేవీ, కేవలం శిలా నిర్మితాలూ చాలా తక్కువ

—బులుసు వేంకట రమణయ్య

"బడిలో క్లాస్‌మేట్ అట మొన్న టౌన్‌కి వెళ్లినప్పుడు బసులో చూశాడు జిడ్డులా వున్నాడు అంత సులభంగా వదిలేట్టులేడు అంతా డాక్టరు, నా స్నేహితుడు అని భుజాలెగరేసుకుంటూ చెప్పుకోవాలన్న తాపత్రయం" చిరాగ్గా అన్నాడు జగన్నాథం.

"మీ ఆవిడ పుట్టింటికి ఎప్పుడెళ్లింది" డాక్టర్ చంద్రం

"అబ్బే. వెళ్లలేదు ఆ జిడ్డు యింటికి కూడా తగలడుతుందని అలా చెప్పాను" డాక్టరు జగన్నాథం తన సమయస్ఫూర్తికి మురిసిపోతూ చెప్పాడు

* * *

నాలుగు నెలలు గడిచాయి

డాక్టరు జగన్నాథం తిరుపతి నుండి తిరిగి వస్తూ హీరో సూరిబాబును చూడాలని మద్రాసు వెళ్లాడు. ఇరవై రూపాయలకు ఆపిల్స్‌ని కొని సూరిబాబు యింటికి వెళ్లాడు తిన్నగా సూరిబాబు 'వాహినీ'లో షూటింగ్‌లో వున్నాడని అతని యింటి దగ్గర చెప్పటంతో పళ్ళబుట్టను యింట్లోకి పంపి (పని కుర్రాడితో) వాహినీకి వెళ్లాడు.

ఇది ఈతరం కథ

గేట్‌కీపర్ చేతిలో రెండ్రూపాయలుంచి విజిటింగ్ కార్డును హీరో సూరిబాబుకు పంపించాడు డాక్టర్ జగన్నాథం రెండు గంటలు గడిచినా సూరిబాబు లోపలికి రమ్మని చెప్పి పంపలేదు మరో రెండ్రూపాయలు సమర్పించుకొని గేట్‌కీపరును బ్రతిమాలి సూరిబాబుకు తనొచ్చినట్లు గుర్తు చేశాడు సూరిబాబు అంగీకారం తీసుకుని గేట్‌కీపరు డాక్టరు జగన్నాథాన్ని లోపలికి పంపాడు

జగన్నాథాన్ని చూస్తూనే అక్కడున్న కుర్చీలో కూర్చోమని చెప్పాడు హీరో సూరిబాబు దూరంగా వేసున్న కుర్చీల్లో డైరెక్టరు, హీరోయిన్ రాణి కూర్చొని వున్నారు సూరిబాబు వెళ్ళి హీరోయిన్ ప్రక్కనే వున్న కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. డాక్టర్ జగన్నాథం వాళ్ళవైపు చూస్తూ వంటరిగా కూర్చున్నాడు డైరెక్టరు, రాణి, సూరిబాబు ఏదో చెప్పుకుంటూ మధ్య మధ్య పగలబడి నవ్వుతున్నారు. సూరిబాబు డాక్టరు జగన్నాథం వైపు చేయి చూపించి హీరోయిన్‌తో ఏదో చెప్పాడు అందరూ ఒక్కసారి ఘొల్లున నవ్వారు డాక్టర్ జగన్నాథం మనసు చివుక్కుమంది సూరిబాబు మీద కాస్త కోపంకూడా వచ్చింది 'మానెర్ లెస్' అనుకున్నాడు తన ఉనికినే గుర్తించనట్లు ప్రవర్తిస్తున్న సూరిబాబంటే అసహ్యమేసింది డాక్టరు జగన్నాథానికి ఆ రోజు తను ఖర్చు పెట్టిన డబ్బు డాక్టర్ కళ్లముందు కదిలింది ఒక్క క్షణం తానిచ్చిన 'వెట్ పార్టీ' తీసుకుంటూ సూరిబాబు ఒలకబోసిన ఆప్యాయత గుర్తొచ్చింది డాక్టర్ జగన్నాథం కుర్చీలోంచి లేచి గబగబా అడుగులేసుకుంటూ బయటకు నడవసాగాడు

అయితే ఒక విషయం జగన్నాథానికి సూరిబాబు ప్రవర్తన చూసి కోపమొచ్చింది గాని . . కండక్టరు చలపతి ఆ రోజు బస్సులో తనమీద చూపిన ఆప్యాయతగాని లేదా చలపతి తన దగ్గరకు వచ్చినపుడు తాను కావాలని చూపిన నిర్లక్ష్యంగాని కాస్తంతయినా గుర్తుకు రాలేదు

అంతేకాదు. హీరో సూరిబాబు తనకన్నా

తనకంటె ఒకమెట్టు క్రింద వున్నాడని ఆ క్షణంలో డాక్టరు జగన్నాధానికి జ్ఞప్తికి రాలేదు అదీగాక తను క్రిందమెట్టు చూడ లేక పోతున్నాడని, తన దృష్టి ఎప్పుడూ పైమెట్టు మీదనే వుంటుందని డాక్టర్ జగన్నాధానికి స్ఫురించలేదు

ఇంకా తనలా హీరో సూరిబాబు గూడా క్రిందికి – తనవైపు – చూపు మరల్చలేక పోతున్నాడని, అతని కంటె పై అంతస్థులోనున్న డైరెక్టరు, హీరోయిన రాణి వైపే చూడగలుగుతున్నాడని ఆ క్షణంలో డాక్టర్ జగన్నాధం సరిపెట్టుకోలేక పోయాడు

బాధగా, బరువుగా అడుగులు వేసకుంటూ స్టూడియో నుండి బయటపడ్డాడ డాక్టర్ జగన్నాధం.

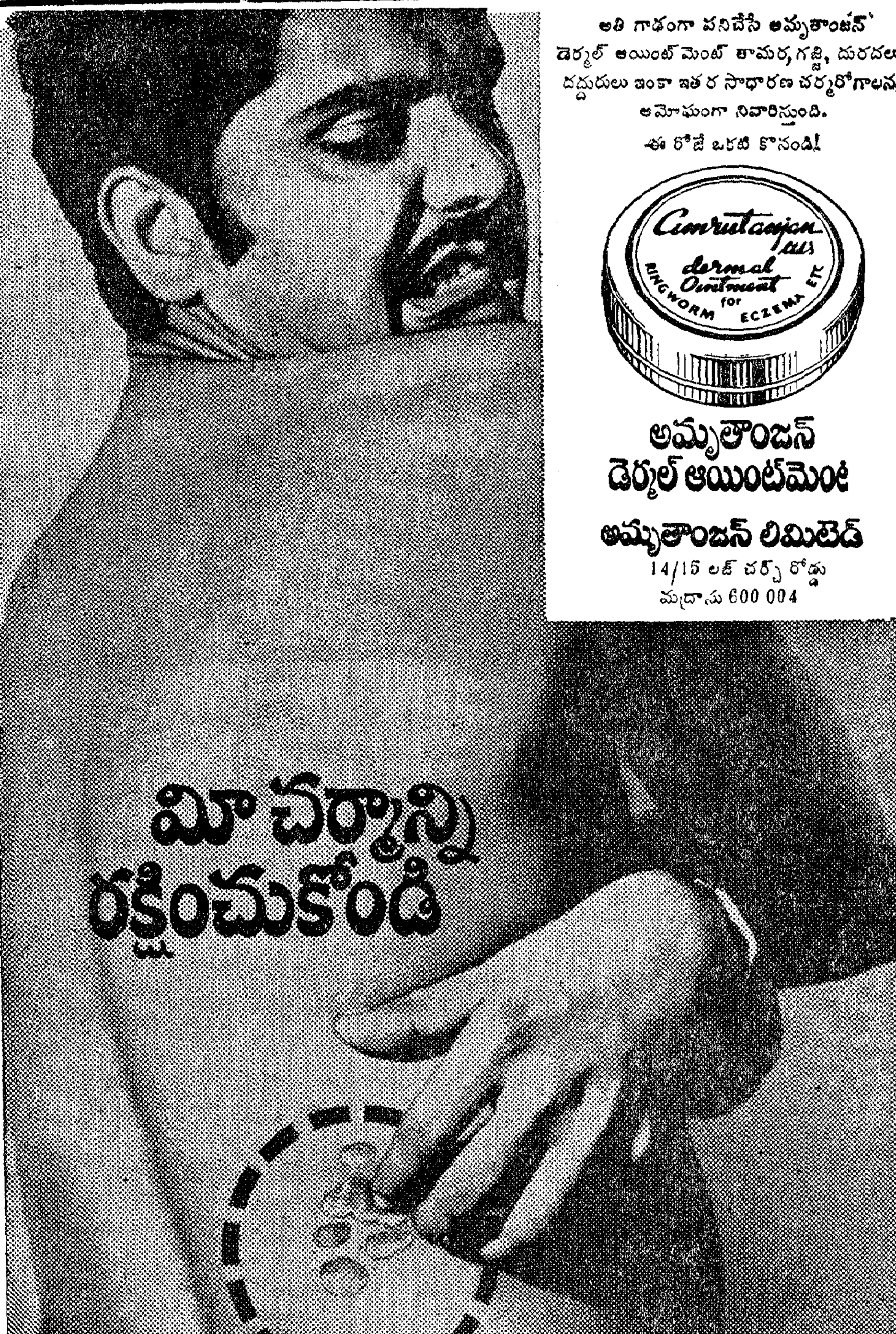

SAA/AM/1905 TEL